

40 שכל המדריגות הן בערך זל"ו, הרי גם בעלייתו בעילוי
 41 אחר עילוי למדריגה רמה ונשאה, עדיין לא יצא לגמרי
 42 (משייכותו ל)מצבו ומדריגתו הראשונה. וה"ז בדוגמא
 43 לשליכות הסולם, או לטבעות שלשלת – שאין זה אלא
 44 סולם אחד ושלשלת אחת, שהטבעת העליונה קשורה
 45 בזו שתחתיה ולכן יש לה קישור ושייכות גם לטבעת
 46 הכי תחתונה ועד"ז בשליכות הסולם –

47 הצייווי וההוראה ד"קדושים תהיו" הוא שהעליות
 48 בקדושה צ"ל באופן בלתי מוגבל בכמות העליות
 49 ובאיכות העלי': להתעלות בעילוי כזה שהיא בבחי'
 50 "אחרי" 24 לגמרי לגבי מדריגה שלפני – שמדריגתו
 51 לאחר העלי' היא באין-ערוך ואין לה שייכות למעמדו
 52 ומצבו הקודם 25.

53 ה. עפ"י הנ"ל תובן השייכות דהפרשיות "אחרי"
 54 ו"קדושים" להענין דיציאת מצרים אשר (ע"פ רוב 26)
 55 נקראות הן בהשבתות שבין פסח לשבועות 27, היינו
 56 בהזמן הנמשך וקשור ליציאת מצרים 28:

57 יציאת מצרים ענינה יציאה ועלי' (כמש"נ 29 -
 58 המעלך מארמ"צ) ממצב למצב אחר שאין כל ערך
 59 ביניהם - הן בגשמיות "מעבודות לחירות" 30 והן
 60 ברוחניות "מאפילה לאור גדול" 31. וידוע 32 ש"בכל דור
 61 ודור וכל יום ויום חייב אדם לראות עצמו כאילו הוא
 62 יצא היום ממצרים" – היינו שבעבודתו היום הוא יוצא
 63 ממדריגתו של אתמול, הנחשבת כ"מצרים" ו"הגבלות"
 64 לגבי יכולתו היום.

65 ו. ועפ"י יש לתווכ ב' הפירושים הנ"ל ב"קדושים
 66 תהיו": א) קדוש ומובדל בתכלית, יציאה והתעלות
 67 בלתי-מוגבלת, ועד – לקדושת שלמעלה; ב) דוגמת
 68 פעולת "מים ראשונים" ו"מים אחרונים", שהם מפני
 69 הטומאה והזוהמא וסכנת מלח סדומית 33 - והיינו

24 "מות" – ביטול דרגא הקודמת. וע"ד דר"ז צם מ' תעניות
 דלישכח תלמוד בבלי (ב"מ פה, א כג"י הרש"ל). ועד"ז עלי' בנהר
 דינור ובין ג"ע לג"ע דלישכח חיזו דדרגתו הקודמת (תו"א לב, ד. סט,
 ג. צו, א. בס' אתהלך – ליאזניא ע' קכו. שם ע' קסח. ובכ"מ).
 25 ראה בבאור ההפרש בין עבודת המלאכים שאף שגם הם
 עולים ממדרי' למדרי' נק' "עומדים" והנשמות דוקא נק' "מהלכים"
 (לקו"ת שלח, ד. ד"ה צאינה וראינה תר"ס. ד"ה שובה ישראל
 תרס"ו. ועוד).

26 פ' קדושים – תמיד לאחריה חה"פ. ופ' אחרי – לפעמים (ראה
 טואו"ח סתכ"ח) בשבת הגדול שלפני הפסח.
 27 ראה של"ה חלק תושב"כ ר"פ וישב.
 28 ראה שמות ג, יב וברש"י שם.
 29 שופטים כ, א.
 30 הגש"פ ברכת אשר גאלנו.
 31 אור גדול הוא הארת ע"ק שעי' באים אור המוחין דגדלות
 (סי' האריז"ל – קול יעקב).
 32 תניא רפמ"ז (וראה פסחים קטז, ב).
 33 ראה טושו"ע אדה"ז או"ח רסקנ"ח ורסקפ"א.

1 מתייחס לכל המדובר בפרשה, היינו להאזהרות
 2 והצייוויים הבאים לאחרי מות נדב ואביהוא "בקרבתם
 3 לפני הוי"ו". וידוע הפירוש בזה 22:

4 "בקרבתם לפני הוי"ו", שהגיעו לקירוב גדול מאד
 5 להוי', לאהבה ותשוקה עצומה להקב"ה, עד שגופם
 6 לא הי' יכול להכיל גודל חפצה ותשוקתה של הנשמה
 7 ובאו ל"כלות הנפש" ממש.

8 ובכ"ז באה תורה בצייוויים ואזהרות גם ל"אחרי
 9 (מות שני בני אהרן)", היינו שגם המדריגה ד"קרבתם
 10 לפני הוי"ו" אינה תכלית העבודה, אלא שיש לה
 11 "אחרי" – להתעלות עוד בעבודה גם לאחרי שהגיע
 12 לתשוקה העצומה דכלות הנפש. והיינו שאין הגבלה
 13 בהתעלות מדרגא לדרגא בעבודת הוי"ו; ובהגיע האדם
 14 גם למדריגה נעלית מאד, הוא יכול ו(לכן) צריך לעלות
 15 עוד יותר.

16 וזהו הכלל וההקדמה וההכנה בעבודת הקודש
 17 שבא ברמז בהשם "אחרי" – שאין להסתפק בעבודתו
 18 ועלייתו בקדושה עד-עתה, אלא שצ"ל "אחרי" זה
 19 עלי' בעילוי על העילוי הקודם.

20 אמנם העבודה עצמה והכח ע"ז שיכול לעלות
 21 בעלי' בלתי מוגבלת בא בהדגשה בפ' "קדושים":
 22 הטעם אשר "קדושים תהיו" עד לקדושה הבלתי
 23 מוגבלת, כנ"ל, הוא "כי קדוש אני – קדושת למעלה
 24 מקדושתכם" 23, שכל עלי' שלכם בקדושה – עדיין
 25 "קדושת למעלה", היא למעלה מכל הגבלה ובבחי'
 26 א"ס ממש, ולכן גם "קדושתכם" (שסיבתה וטעמה
 27 היא) "קדושת" – עליכם להתעלות בה יותר ויותר.

28 ד. וזוהי ההוראה לכל אחד ואחת מבני ובנות
 29 ישראל: אין להסתפק בזה שפעל בנפשו והגיע לדרגא
 30 נעלית בעבודתו עבודת השם, כ"א להשתדל תמיד
 31 לעלות בדרגות הקדושה. וגם אם אומר בנפשו שכבר
 32 הגיע להדרגא ד"קרבתם לפני הוי"ו", ואפילו אם באמת
 33 הגיע לזה, עליו לדעת שעתה מתחלת פרשת "אחרי"
 34 – לאחרי עבודתו ומדריגתו הקודמת צ"ל עבודה ביתר
 35 שאת וביתר עוז, היא העבודה ד"קדושים תהיו כי
 36 קדוש אני", לעלות למעלה מעלה בהררי קודש.

37 ויתירה מזו: לא רק עלי' באופן של הליוך מדרגא
 38 לדרגא, עלי' מסודרת ובמילא מוגבלת; שעם היות
 39 שמתעלה לדרגא גבוהה יותר מהקודמת, בכ"ז מכיון

22 ראה אוה"ח עה"פ באריכות* (נתבאר בכיכל "להבין ענין
 הנסירה" – ירושלים רעא, א. וצ"ע למי הוא). ד"ה כתוב באוה"ח
 (לאדה"ז אתהלך – ליאזנא). ד"ה וכל הלבבות (אוה"ת אחרי ע' תקלח
 ואילך). ד"ה אחרי מות תרמ"ט. ובכ"מ.
 * בס' נר למאור (מרגלית) ציין לכמה ס' המבארים אוה"ח זה.
 23 ויק"ר שם.